

fordragelighed og forståelse mellem de europæiske folk, der har forskellige kulturer, sprog og traditioner.

For nylig optog EU ti nye øst- og centraleuropæiske stater og udviskede dermed de ar, som den kolde krig havde efterladt på det europæiske kontinent. Det er en udvidelse, vi alle kan være glade for og stolte af.

Kl. 14.55

Udvidelse af EU har været en stor drivkraft i helingen af det europæiske kontinent. Fremadrettet har vi imidlertid en kæmpemæssig udfordring. Efter årtiers tøven har vi nu valgt at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. Lad mig kort nævne nogle af problemerne. Vi taler om et land, som økonomisk halter bagefter, et land, som i mange år har undertrykt basale frihedsrettigheder, som nægter at anerkende Cypern, og som formentlig befolkningsmæssigt vil overhale Tyskland inden for de næste år og dermed blive den største stat i EU, hvis landet bliver optaget.

Bla. af de grunde er tyrkisk medlemskab af EU et meget vanskeligt spørgsmål, og blandt befolkningerne i stort set alle EU-lande er der en meget dyb skepsis med hensyn til optagelsen af Tyrkiet. Det er forståeligt nok, og der er da heller ikke nogen tvivl om, at det bliver en lang og svær forhandlingsproces. Hvis Tyrkiet vil gøre sig forhåbninger om en dag at være en del af EU, må landet gennemføre en række særdeles vidtgående reformer. Vi taler om en grundlæggende forandring af det tyrkiske samfund, og det er naturligvis en proces, der tager tid, selv om Tyrkiet har udviklet sig positivt gennem de seneste år.

Tiltrædelsesforhandlingerne er som sagt startet med udgangspunkt i den opstrammede forhandlingsramme, som Det Europæiske Råd fastlagde i december 2004. Det er vores opfattelse, at forhandlingsrammen udgør et godt og sikkert fundament for forhandlingerne om tyrkisk medlemskab.

Først og fremmest mener vi, at det er yderst hensigtsmæssigt, at der i forhandlingsrammen er indbygget en nødbremse, så forhandlingerne kan afbrydes, hvis udviklingen på menneskerettighedsområdet eller inden for frihedsrettighederne går den forkerte vej. Det er et punkt, vi Konservative lægger stor vægt på. Det må og skal være helt tydeligt, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen garanti for, at Tyrkiet bliver medlem af EU.

Derudover mener vi, at det er fornuftigt, at forhandlingsrammen indeholder mulighed for lange overgangsperioder, særordninger, undtagelser og permanente sikkerhedsmekanismer. For os er det naturligt, at en eventuel optagelse vil være forbundet med en række overgangsperioder og særordninger.

Der er dog ingen tvivl om, at tyrkisk medlemskab af EU har en række potentielle fordele også for Danmark og de andre EU-lande. Det er fordele, der ikke bare knytter sig til handel og vækst, men også er sikkerhedspolitiske fordele på grund af landets geografiske placering.

Det er således vores håb, at Tyrkiets reformproces vil inspirere andre muslimske lande til at gennemføre demokratiske reformer, så vi dermed kan få skabt en fredelig udvikling i Mellemøsten. Men vi har naturligvis ingen sikkerhed for, at tyrkisk EU-medlemskab vil få den gunstige virkning.

Det er klart, at en eventuel optagelse af Tyrkiet i EU vil øge EU's tyngde i den globale økonomi, hvor vi sammen må gøre os gældende over for andre store lande som Kina, Indien og USA. Men for at opnå den fordel er det også nødvendigt, at den tyrkiske økonomi vokser meget betragteligt.

Vi Konservative glæder os over, at Tyrkiet nu er kommet så langt i deres reformproces, at optagelsesforhandlingerne er en realitet. Men vi understreger, at Københavnskriterierne skal være opfyldt til punkt og prikke, før der kan blive tale om optagelse. Det vil bl.a. sige, at landet skal have stabile institutioner, som garanterer menneskerettigheder og beskyttelse af mindretal, at landet skal have en velfungerende markedsøkonomi, og ikke mindst at landet skal have administrativ kapacitet til at anvende og gennemføre gældende EU-ret, sådan at landet er i stand til at påtage sig medlemsforpligtelserne.

Samtidig skal alle fremtidige udvidelser af EU vurderes på baggrund af EU's absorptionskapacitet. EU's evne til at blive større uden at miste effektivitet og dynamik er en fuldt ud legitim bekymring, som er en del af Københavnskriterierne. I realiteten betyder det kriterium, at EU kan være nødsaget til at udskyde de fremtidige udvidelser, hvis der er altovervejende grunde til at tro, at EU for nærværende ikke kan håndtere flere nye medlemmer. Absorptionskriteriet skal tages alvorligt.

Vi er enige i, at det er hensigtsmæssigt at måle Tyrkiets fremskridt i forhold til landets støtte til en løsning på Cypernproblemet og lan-